

и, на 14 марта, съ голѣмо тържество флотицата на Колумба влѣзла въ Палоско то пристаниште. Кралъ тѣ и кралица та при-
нали Колумба съ голѣма почетъ, направили го грандъ и го отре-
дили подь-кралъ на ново-открити ти земи.

Ми нѣма да приказовами подробно всичката история на
Колумбово то пътоване. Ште кажемъ само, че той ходилъ отше
нѣколко пѣти въ Новий Свѣтъ и се мѣчилъ да найде пѣтъ за-въ
Источна Индиа, нѣ не можилъ да сполучи. Тоиа великъ човѣкъ
въ послѣдни ти години на животъ тѣ си много истеглилъ отъ
зависть и отъ людека неблагодарность. Еднажъ кралъ тѣ дору
послушалъ Колумбови ти клеветници, та отредилъ другъ подь-
кралъ на негово мѣсто. Тоиа намѣтникъ билъ Бобадила, който
билъ много лошъ човѣкъ; той, като отишълъ въ малка Испанна,
оковалъ въ вериги Колумба и двама та му брата и ги испратилъ
въ Испанна. Наистина, Колумбъ се оправилъ, нѣ никога не мо-
жилъ да забрави голѣмо то наскърбение, което му направили,
та, кога умиралъ, заръчалъ да му туреть въ гробъ тѣ и вери-
ги ти, съ които билъ окованъ.

Колумбъ умрѣлъ на 15-й Маиа 1506 година въ сиромашна,
гоненъ отъ зависть и отъ неблагодарность. Тѣло то му, както
самъ той заръчалъ на смъртний си часъ, прѣнесли въ Сентъ-
Доминго; нѣ послѣ, кога Сентъ-Доминго призели французи ти,
било прѣнесено на островъ Куба.

НЕБЕСНИЙ СВОДЪ.

Кога стоимъ прави въ една стаа, подь нозѣ тѣ ни се на-
хожда потонъ, а надъ глава та, таванъ. Нѣ кога излѣземъ на
дворъ тѣ, на улица та или влѣземъ въ градина та, тогава подь
нозѣ тѣ ни ште бѣде земя, а надъ глава та небо, което не ю
вече пискъ таванъ, който може да се достигне съ рѣка, а
единъ много високъ и чистъ, като стѣкло, синъ сводъ.

На тоиа високъ и чуденъ сводъ гледами доста много забѣ-
лѣжителни явленна: денъ гледами да грѣе ясно слънце, а но-
штѣ, свѣтла мѣсечина, да блъштукать весело безбройни звѣзди,
и отъ врѣме на врѣме да пътова между звѣзди ти опашата звѣ-
зда, коиа та задава страхъ на прости ти люде. Осевенъ това,
тако-речи всеакога върветъ по небото различни облаци, тѣ тъмни
или чърни, тѣ като че са излѣни отъ сребро и тѣ златни, кога
изгрѣва или захожда слънце то. Често гледами въ облаци ти да